

portfel.pl prezentuje

2009

BOXING NIGHT

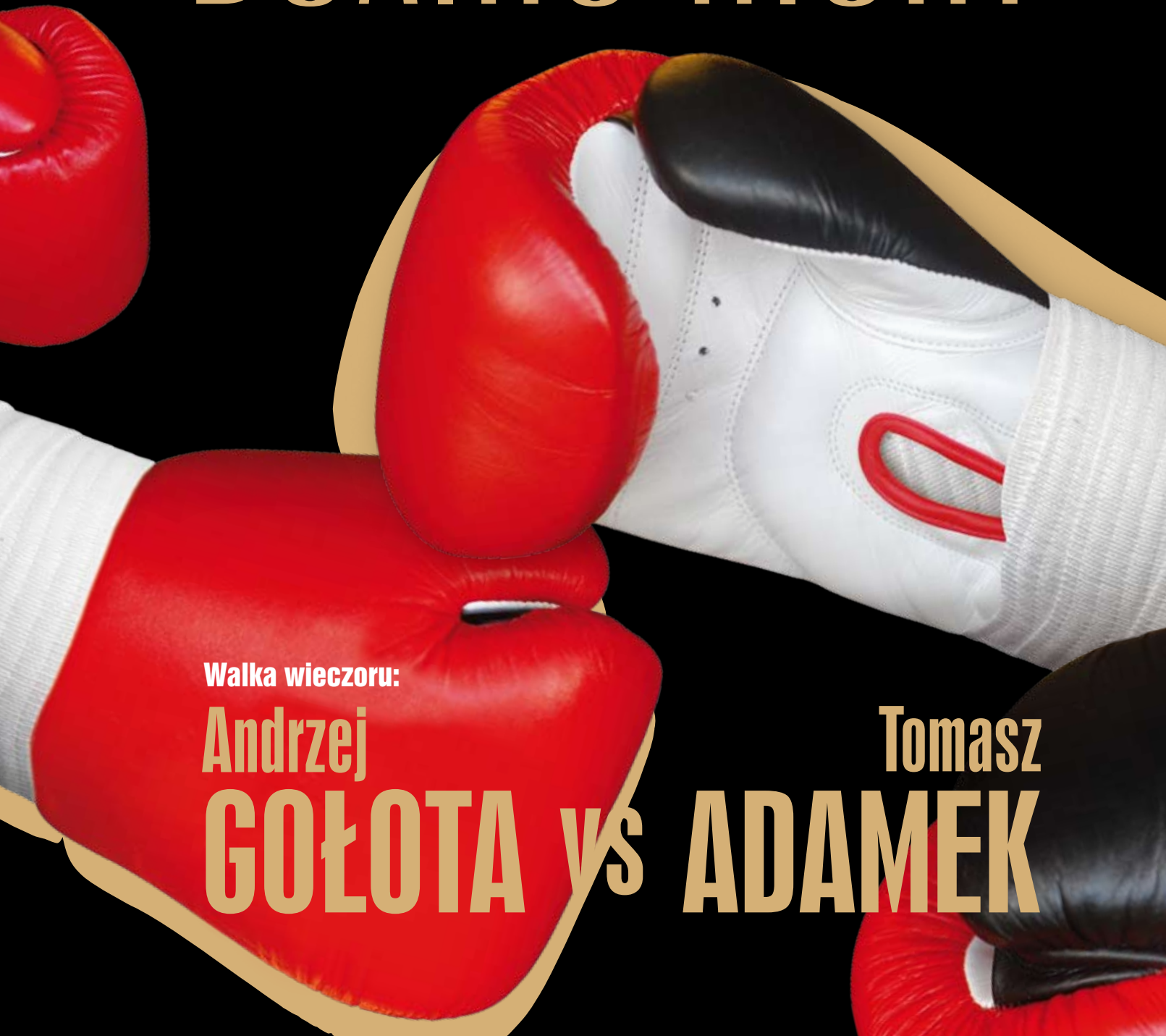
Walka wieczoru:

Andrzej

GOŁOTA vs

Tomasz

ADAMEK

SPONSORGALI BOKSU

portfel.pl

prezentuje

2009
BOXING NIGHT

PORTFEL.PL wspiera najlepszych

„Polska walka stulecia” – do takiej właśnie rangi urosł pojedynek między ikoną polskiego boksu zawodowego, Andrzejem „Andrew” Gołotą, a aktualnym Mistrzem Świata Federacji IBF, Tomaszem „Górale” Adamkiem.

Gołota to nazwisko legendarne i doskonale znane nie tylko w naszym kraju, ale również – i przede wszystkim – w Stanach Zjednoczonych. Jego największe zawodowe sukcesy przypadły na lata 90-te i mimo późniejszych zawirowań w karierze, na trwałe ugruntowały się w świadomości wytrawnych kibiców boks. Adamek to niesłychanie ambitny i obecnie najlepiej zapowiadający się polski pięściarz, walczący na ringach międzynarodowych, który mimo iż po raz pierwszy próbuje swoich sił w wadze ciężkiej, to ma już na swoim koncie zwycięstwa nad zawodnikami tejże kategorii.

Walka dwóch tak doskonałych zawodowców nie zdarza się często w historii boks. Jest ona tym bardziej wyjątkowa, że dotyczy dwóch rodowitych polskich pięściarzy, którzy kroczyli podobną ścieżką kariery, trenowali z tymi samymi opiekunami i niejednokrotnie wspierali się wzajemnie, gdyż jak dotąd walczyli pod wspólną narodową barwą.

Podczas takiego wydarzenia nie mogło zabraknąć firmy PORTFEL.PL, która od samego początku swego istnienia stara się czynnie wspierać czołowych polskich zawodników. Jej główną misją jest wyjaśnianie i przybliżanie zagadnień biznesowych w poszczególnych dziedzinach gospodarki. Wydawać by się mogło, że biznes może mieć niewiele wspólnego z ciężkim sportem, jakim jest boks. Nic bardziej mylnego. Zarówno w boksie jak i w interesach należy mieć twardą głowę. Przyglądając się maklerom giełdowym, którzy niezwykle zwinnie poruszają się po giełdzie i codziennie toczą boje o grube pieniądze można przywołać na myśl pięściarzy zmagających się w ringu.

Niniejszym mamy zaszczyt zaprosić na POLSKĄ WALKĘ STULECIA

Niech wygra najlepszy!

Andrzej „Andrew” Gołota

Urodzony: 5 stycznia 1968 r. w Warszawie

Debiut na ringu zawodowym: 1992 r.

Kategoria wagowa: heavyweight

Liczba stoczonych walk: 50

Bilans walk: 41 wygranych, w tym 33 nokauty, 7 przegranych, w tym 4 nokauty, 1 remis

Osiągnięcia:

- czterokrotny Mistrz Polski w wadze ciężkiej (w latach 1985-1990),
- Wice-Mistrz Świata Juniorów w wadze ciężkiej,
- brązowy medalista Igrzysk Olimpijskich w Seulu,
 - czterokrotny pretendent do tytułu Mistrza Świata wszechwag,
- Mistrz IBF North American w wadze ciężkiej,
- Mistrz Federacji WBA w wadze ciężkiej.

Biografia:

Andrzej Gołota to wciąż żywa legenda polskiego ringu. Swoje pierwsze kroki w amatorskim boksie stawiał w barwach warszawskiej „Legii”, gdzie trafił w wieku 13 lat. Od

Mistrzostw Świata zdobywając wicemistrzostwo. Rok później sięgnął po złoto, a w kolejnym roku zdobył pierwszy w karierze tytuł Mistrza Polski seniorów w wadze ciężkiej. W 1988 roku wziął udział w Olimpiadzie w Seulu, wygrał na punkty dwie walki i zdobył brązowy medal. Kolejne lata to bardzo trudny okres dla polskiego zawodnika. Wraz ze swoją

samego początku prezentował nieprzeciętne predyspozycje oraz – jak się ówczesnie wydawało – wielki talent. Lata osiemdziesiąte były złotym okresem młodego „Andrew”. Odnosił on spektakularne sukcesy. W okresie między 1985 a 1990 rokiem polski pięściarz czterokrotnie zdobył tytuł Mistrza Polski. W 1985 roku Gołota po raz pierwszy jako junior stanął na podium

przyszłą żoną przeniósł się do USA. Tam rozpoczął treningi w chicagowskim klubie sportowym „Windy City Gym”, którego właściciel stał się wkrótce nieoficjalnym menedżerem Gołoty. Pierwszy raz na ringu zawodowym stanął trzy lata po wyjeździe do Stanów, w lutym 1992 roku. Stoczył wówczas walkę z Rooseveltem Shulerem. Spotkanie zakończyło się w 3 rundzie po technicznym nokaucie na Shulerze. W 1993 roku Gołota został zauważony przez najsłynniejszego i najbardziej wpływowego menedżera – Lou Duva – związanego grupą promotorską Main Events. Polak rozpoczął okres wytężonych treningów pod wytrawnym okiem swojego nowego opiekuna. Jego

Andrzej GOŁOTA

Tomasz „Góral” Adamek

Urodzony: 1 grudnia 1976 r. w Gilowicach

Debiut na ringu zawodowym: 1999 r.

Kategoria wagowa: heavyweight

Liczba stoczonych walk: 39

Bilans walk: 38 wygranych, w tym 26 nokautów, 1 przegrana

Osiągnięcia:

- trzykrotny triumfator turnieju im. Feliksa Stamma,
- Młodzieżowy Mistrz Polski,
- Mistrz Polski Juniorów,
- uczestnik Igrzysk Olimpijskich w Sydney,
- Zawodowy Mistrz Świata organizacji TWBA,
- dwukrotny Mistrz Polski w wadze średniej,
- Wicemistrz Polski w wadze półciężkiej,
- brązowy medalista Mistrzostw Europy amatorów w wadze półciężkiej,
- Mistrz IBC Inter-Continental w wadze półciężkiej,
- Międzynarodowy Mistrz Polski w wadze półciężkiej,
- Mistrz IBF Inter-Continental w wadze półciężkiej,
- Mistrz WBO Inter-Continental w wadze półciężkiej,
- Mistrz Świata federacji WBC w wadze półciężkiej,
- Mistrz świata IBO w wadze cruiser,
- Mistrz świata federacji IBF w wadze cruiser.

Biografia:

Tomasz Adamek zaczął trenować boks w wieku 12 lat. Pierwszym jego klubem był „Góral” Żywiec. W 1992 roku pięściarz przeniósł się do GKS „Jastrzębie”, gdzie trenował pod okiem Kazimierza Rachalskiego. Dzięki swemu talentowi i zaangażowaniu szybko zasilił kadrę pięściarzy narodowych, a jego trenerem został Janusz Gorlat. W wieku 19 lat Adamek miał już na koncie pierwszy tytuł Mistrza Polski w wadze średniej.

półciężkiej – zdobywał kolejne tytuły. Największym sukcesem (a zarazem sygnałem dla grup promotorskich świadczącym o tym, że Adamek jest bardzo utalentowanym i godnym zainteresowania bokserem) okazało się zdobycie przez niego brązowego medalu Mistrzostw Europy w Mińsku.

Dobrze zbudowany i szybko rozwijający się młody zawodnik przez kolejne lata – już w kategorii

Na zawodowy ring wprowadził Adamka Panos Eliades, który wcześniej był promotorem Lenoxa Lewisa. Od tego też czasu jego trenerem jest Andrzej Gmitruk

Tomasz ADAMEK

Andrzej GOŁOTA

BOXING NIGHT 2009

6

kariera rozwija się błyskawicznie. Walczy już nie tylko w Chicago, ale także w Atlantic City i Las Vegas.

Przełomową walką w karierze Gołoty było starcie w Atlantic City 16 maja 1995 roku. Przeciwnikiem Gołoty – który już wówczas miał na swoim koncie dwadzieścia trzy wygrane walki – był Samson Po'uha. Walka okazała się spektaklem promocyjnym o jakim Polak mógł tylko pomarzyć. Tongijczyk został pokonany w 5 rundzie przez TKO. Pokaz perfekcyjnego boksu zaprezentowanego na owej gali przyniósł Gołocie

międzynarodową sławę. Amerykańskie media dostrzegły polskiego boksera, który nie tylko zdominował swojego rywala, ale potrafił wyjść obronną ręką z „ringowego kryzysu”. Walka ta sprawiła, że o Gołocie zaczęto mówić jako o „wielkiej nadziei białych”.

Niechlubną sławę przyniosła pięściarzowi walka stoczona w Atlantic City 15 marca 1996 roku. Podczas walki

Amerikanin Nicholson padł na deski od uderzenia polskiego pięściarza... z głowy. Ewidentny foul nie został jednak uznany przez sędziów i ostatecznie szala zwycięstwa przechyliła się na stronę Gołoty, który wygrał w 8 rundzie przez TKO. Gołota zyskał wówczas reputację zawodnika walczącego nie fair – „Foul Pole”.

Pasmo zwycięstw Polaka zostało przerwane przez walkę z legendą amerykańskiego ringu – ówczesnie uznawanym za najlepszego pięściarza na świecie – Riddick'iem Big Daddy Bowe'm. Obie walki stoczone z tym zawodnikiem w 1996 roku zakończyły się dyskwalifikacją Polaka, który – mimo punktowej przewagi – ciosem poniżej pasa dwukrotnie zmusza sędziego do przerwania pojedynku.

Kolejne lata to okres trudnych i często mało zrozumiałych – szczególnie dla kibiców – decyzji zawodnika. Ma on szansę sięgnąć po mistrzowski tytuł. Decyduje się na walkę z Lennox'em Lewis'em, która kończy się jednak po 93 sekundach. Gołota ponosi druzgocącą porażkę. Dwa lata później staje do pojedynku z Michael'em Grant'em w eliminatorze do tytułu WBC. Pojedynek kończy się wielkim skandalem. Gołota oddaje walkę walkowerem. Kolejne starcie z wielkim rywalem odbyło się w 2000 roku. Podczas gali w Michigan Gołota stanął naprzeciw Mike'a Tyson'a. Walka ponownie kończy się jednak skandalem – Gołota po raz drugi ucieka z ringu. Zdarzające się coraz częściej walkowery przyniosły mu kolejny niechlubny przydomek – „Quitter'a”, co w wolnym tłumaczeniu oznacza poddającego się.

– któremu w pracy pomaga Ireneusz Przywara oraz trenerzy amerykańscy – a który od ośmiu lat pełni również funkcję menedżera boksera.

Od tego momentu kariera boksera z Gilowic nabrała dużego tempa. Pierwsze dwie walki stoczone poza granicami Polski wyzwoiliły w młodym pięściarzu pewność i luz psychiczny, którym Adamek imponuje do dziś. Popularny „Góral” dumnie kroczył od zwycięstwa do zwycięstwa. Pierwszy większy sukces przyszedł już w 2001 roku. Wówczas pokonał Sycylijczyka z belgijskim paszportem Rudi'ego Lupo i zdobył interkontynentalny pas organizacji IBC (później również tytuły mistrzowskie i pasy interkontynentalne IBF i WBO). W ciągu kolejnych dwóch lat Adamek stoczył piętnaście zwycięskich pojedynków, po drodze zdobywając kolejny tytuł. W 2003 roku pokonuje w drugiej rundzie przez nokaut Ed'a Dalton'a i zdobywa tytuł IBF Inter-Continental w wadze półciężkiej.

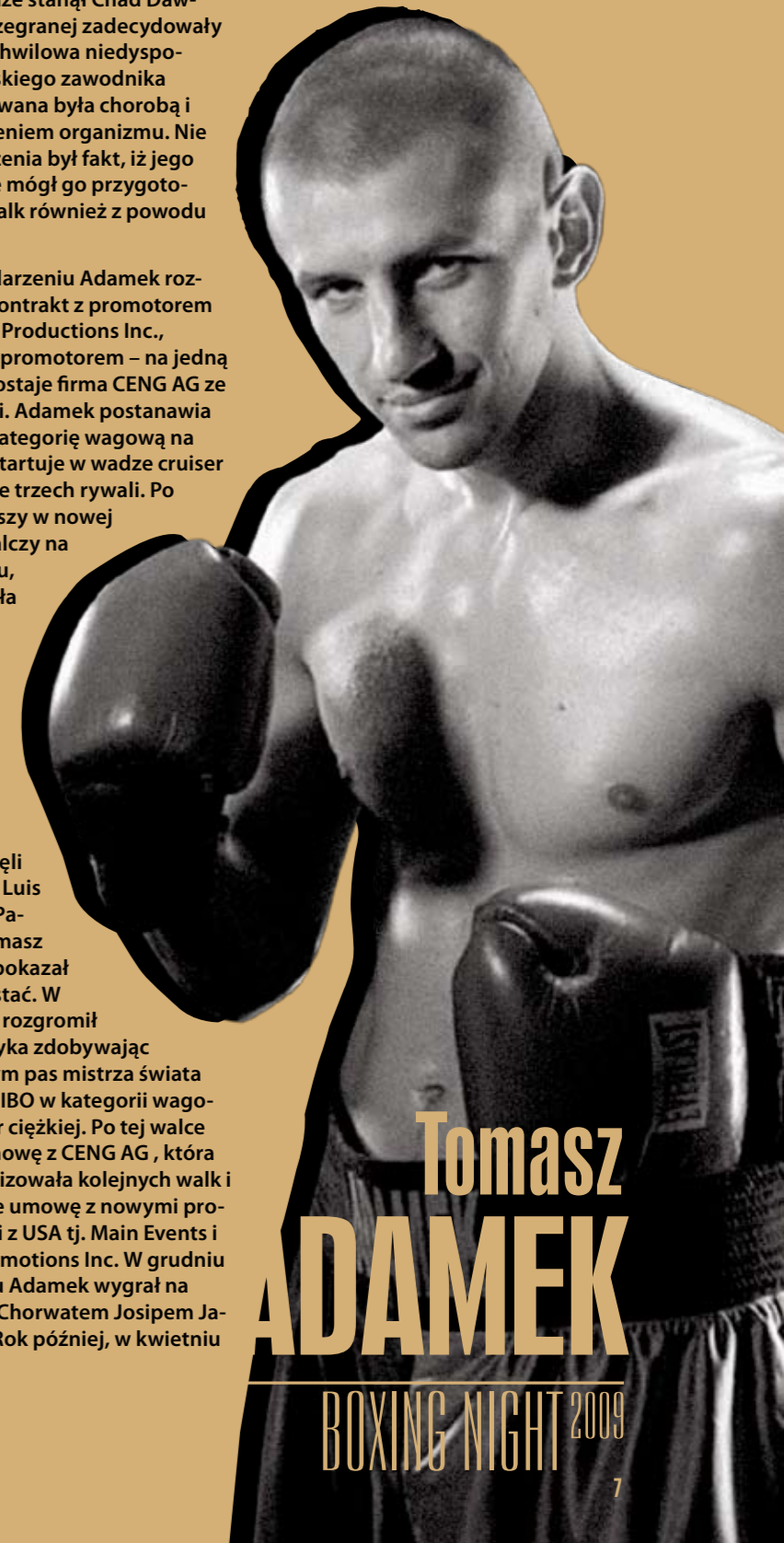
W 2004 roku Adamek i jego trener podpisali kontrakt w Stanach Zjednoczonych z Don King Productions Inc. – jednym z najbardziej znanych promotorów bokserkich na świecie. Pomoc w nawiązaniu tej współpracy przyszła od samego Andrzeja Gołoty oraz Ziggy'ego Rozalskiego. Pierwsza iście widowiskowa walka pod skrzydłami Don King'a przyniosła mu mistrzostwo najbardziej prestiżowej spośród federacji – World Boxing Council (WBC) w wadze półciężkiej. Był to najważniejszy pojedynek w karierze Adamka. Tytuł ten zdobył w walce z Paul'em Briggs'em. 21 maja 2005 roku na gali w Chicago. Półtora roku później Paul Briggs zapragnął rewanżu, jednak po zaciętej 12-rundowej walce został pokonany. Adamek ponownie dał pokaz swoich mistrzowskich umiejętności.

Inna głośna walka polskiego zawodnika odbyła się 15 października 2005 roku w Niemczech. Adamek stanął na ringu z

Thomasem Ulrichem – faworytem gospodarza – by bronić swego mistrzowskiego tytułu. Walka zakończyła się zwycięstwem „Górala” w 6 rundzie przez nokaut.

Swoją pierwszą porażkę bokser przeżył podczas trzeciej obrony mistrzowskiego pasa, gdy na jego drodze stanął Chad Dawson. O przegranej zdecydowały punkty. Chwilowa niedyspozycja polskiego zawodnika spowodowana była chorobą i odwodnieniem organizmu. Nie bez znaczenia był fakt, iż jego trener nie mógł go przygotować do walk również z powodu choroby.

Po tym zdarzeniu Adamek rozwiązuje kontrakt z promotorem Don King Productions Inc., a nowym promotorem – na jedną walkę – zostaje firma CENG AG ze Szwajcarii. Adamek postanawia zmienić kategorię wagową na wyższą. Startuje w wadze cruiser i pokonuje trzech rywali. Po raz pierwszy w nowej wadze walczy na Gali Boku, która miała miejsce 9 czerwca 2007 roku w Katowicach w przeciwległych narożnikach stanęli Adamek i Luis Pineda z Panamy. Tomasz Adamek pokazał na co go stać. W 7 rundzie rozgromił Panamczyka zdobywając tym samym pas mistrza świata Federacji IBO w kategorii wagowej junior ciężkiej. Po tej walce zrywa umowę z CENG AG, która nie organizowała kolejnych walk i podpisuje umowę z nowymi promotorami z USA tj. Main Events i Ziggy Promotions Inc. W grudniu 2007 roku Adamek wygrał na punkty z Chorwatem Josipem Jalušicem. Rok później, w kwietniu

Tomasz ADAMEK

BOXING NIGHT 2009

7

W 2004 roku Polak dostaje kolejną szansę walki o tytuł, ale i tym razem szczęście nie jest po jego stronie. Po wyrównanej walce z mistrzem IBF Chris'em Byrd'em sędziowie orzekają remis w pojedynku. Jeszcze w tym samym roku Gołota postanawia zmierzyć się z Mistrzem Świata Federacji WBA John'em Ruiz'em. Pojedynek kończy się zwycięstwem punktowym Ruiz'a. Werdykt sędziów okrzyknięto jednak jednostronnym, gdyż nikt nie

miał wątpliwości co do wyraźnej przewagi Gołoty. W 2005 roku Polak walczy o czwarty już tytuł w swojej karierze. Tym razem jego przeciwnikiem jest Mistrz WBO w wadze ciężkiej – Lemon Brewster. Walka kończy się po zaledwie 53 sekundach. Po tym zdarzeniu Gołota na dwa lata znika z zawodowego ringu. W 2008 roku dostaje jednak szansę walki o wakujący tytuł WBC USNBC International z Ray'em Austin'em. Do pojedynku doszło w Chinach. Gołota już w 5 sekundzie znalazł się na deskach. Ostatecznie walka zakończyła się po 3 minutach

od jej rozpoczęcia. Kontuzja, której doznał pięściarz wykluczyła go z dalszego w niej uczestnictwa. Jednak zdaniem specjalistów pomimo swoich głośnych porażek, Gołota w pełni zasługuje na miano najlepszego polskiego boksera wagi ciężkiej oraz największego (choć nie do końca spełnionego) talentu lat 90-tych na świecie. Teraz wyzwanie rzuca mu Tomasz Adamek...

2008 roku, w katowickim Spodku pokonał przez TKO groźnego zawodnika z USA, championa w kategorii cruiser – O'Neila Bell'a.

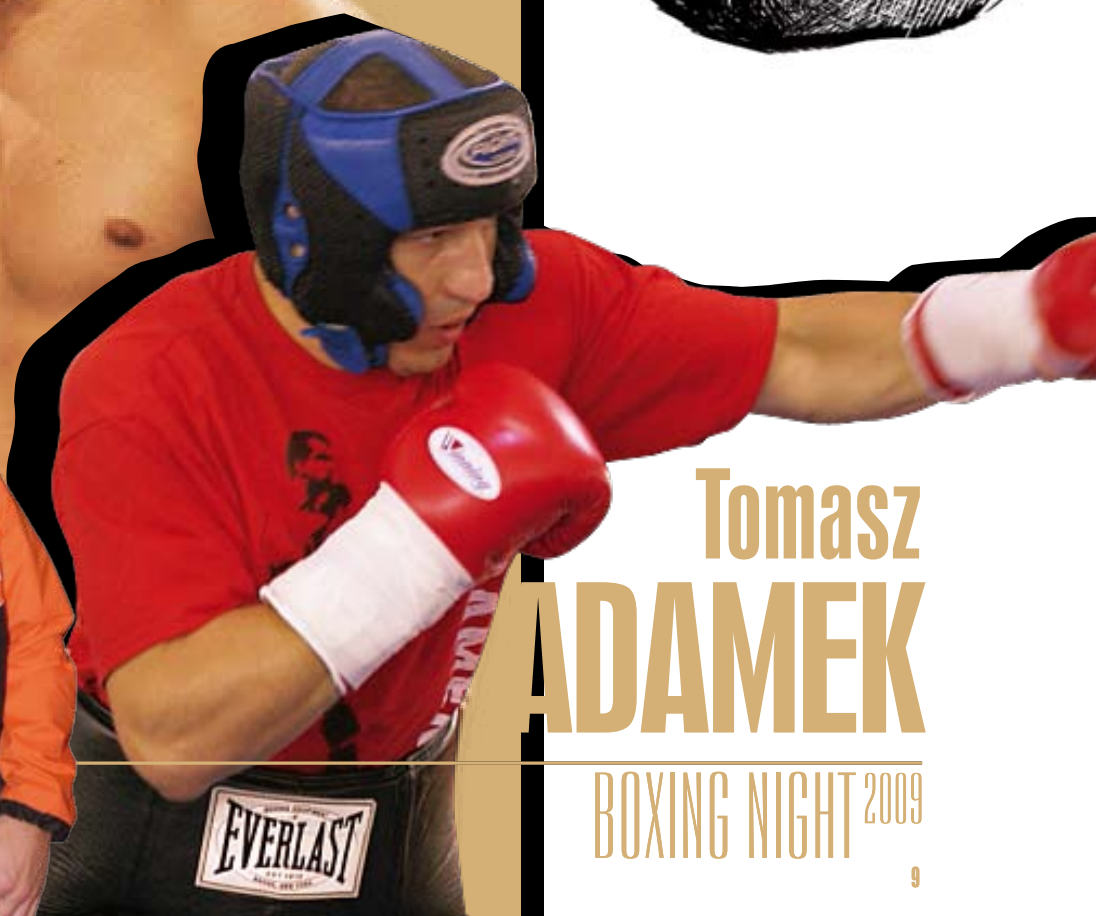
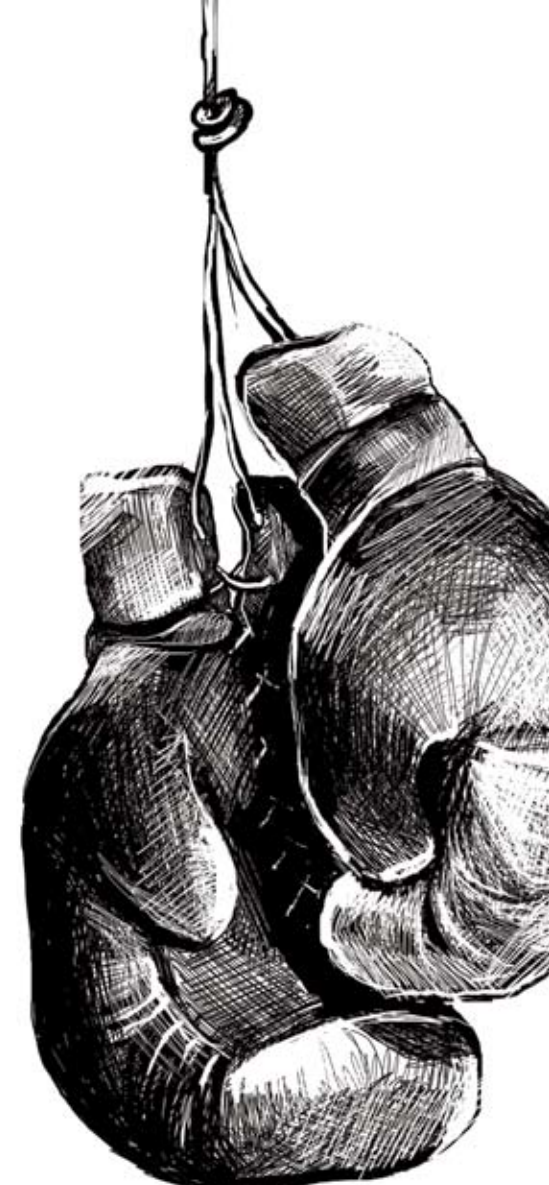
Wreszcie na drodze po tytuł mistrzowski Polaka stanął pogromca Krzysztofa „Diablo” Włodarczyka – Steve Cunningham. Walka miała miejsce w grudniu 2008 roku. Po zwycięstwie „na punkty” Adamek zdobył tytuł Mistrza Świata kolejnej federacji, w kolejnej kategorii wagowej, tym razem IBF w wadze cruiser. Walka ta zyskała uznanie w oczach fachowców, a gazeta „The Ring” uznała ją za walkę roku. Tomasz Adamek otrzymał prestiżowy pas „The Ring” i pamiątkowy sygnet championa IBF ufundowany przez promotora.

27 lutego 2009 roku w hali Prudential Center w Newark, Tomasz Adamek znokautował w 8 rundzie groźnego Jonathona Banksa. 11 lipca 2009 roku potwierdził zasadność swego tytułu, broniąc bokserkiego mistrza świata organizacji IBF w wadze junior ciężkiej. Walkę z Amerykaninem Bobby'm Gunn'em wygrał już w 12 minucie. Pojedynek został przerwany przez sędziego, który widząc co dzieje się z przeciwnikiem Adamka po serii ciosów zadanych w czwartej rundzie uznał, że nie jest on w stanie kontynuować walki.

Dwie obrony tytułu ze słabszymi rywalami powodują, że Adamek postanawia szukać swej kolejnej szansy podczas walk z legendami boksu: Bernardem Hopkinsem czy Royem Jonesem Juniorem. Walki nie udało się zorganizować, postanowił więc zmienić ponownie kategorię wagową – tym razem na ciężką. Tu chce zrealizować kolejne swoje marzenie, zdobyć pas mistrza świata w trzeciej już kategorii wagowej. Na pierwszy ogień wybrał pojedynek z Andrzejem Gołotą...

Andrzej
GOŁOTA

Tomasz
ADAMEK
BOXING NIGHT 2009

Andrzej GOŁOTA

o walce z Tomaszem Adamkiem

Adamek zaprosił mnie do tańca... trudno odmówić. To jest wyzwanie dla mnie: waga półciężka walczy z ciężką. Jeśli Adamek przegra, powie – to dlatego, że Gołota był cięższy i silniejszy, jeśli z kolei wygra – będzie Królem Gór. Jaki będzie scenariusz? Zobaczymy... Adamek jest szybki. Szybszy od błyskawicy. Mistrz Świata zbroi się i buduje, a przyszłość jest bardzo ciekawa. Przed walką z mistrzem świata trzeba się trochę poruszać, to nie przelewki. Dwa miesiące solidnych treningów trzeba temu Adamkowi poświęcić. Jak go widzę, znów czuje się młody... Wszystko zależy od tej walki. Jeżeli Adamek mnie zbijie to nie warto chyba kontynuować tej kariery, prawda? Ja na jego miejscu dobrze bym się zastanowił... ale Adamek to odważny Góral!

Źródło: Konferencja prasowa Polsatu i wywiad dla Przeglądu Sportowego TVN24.

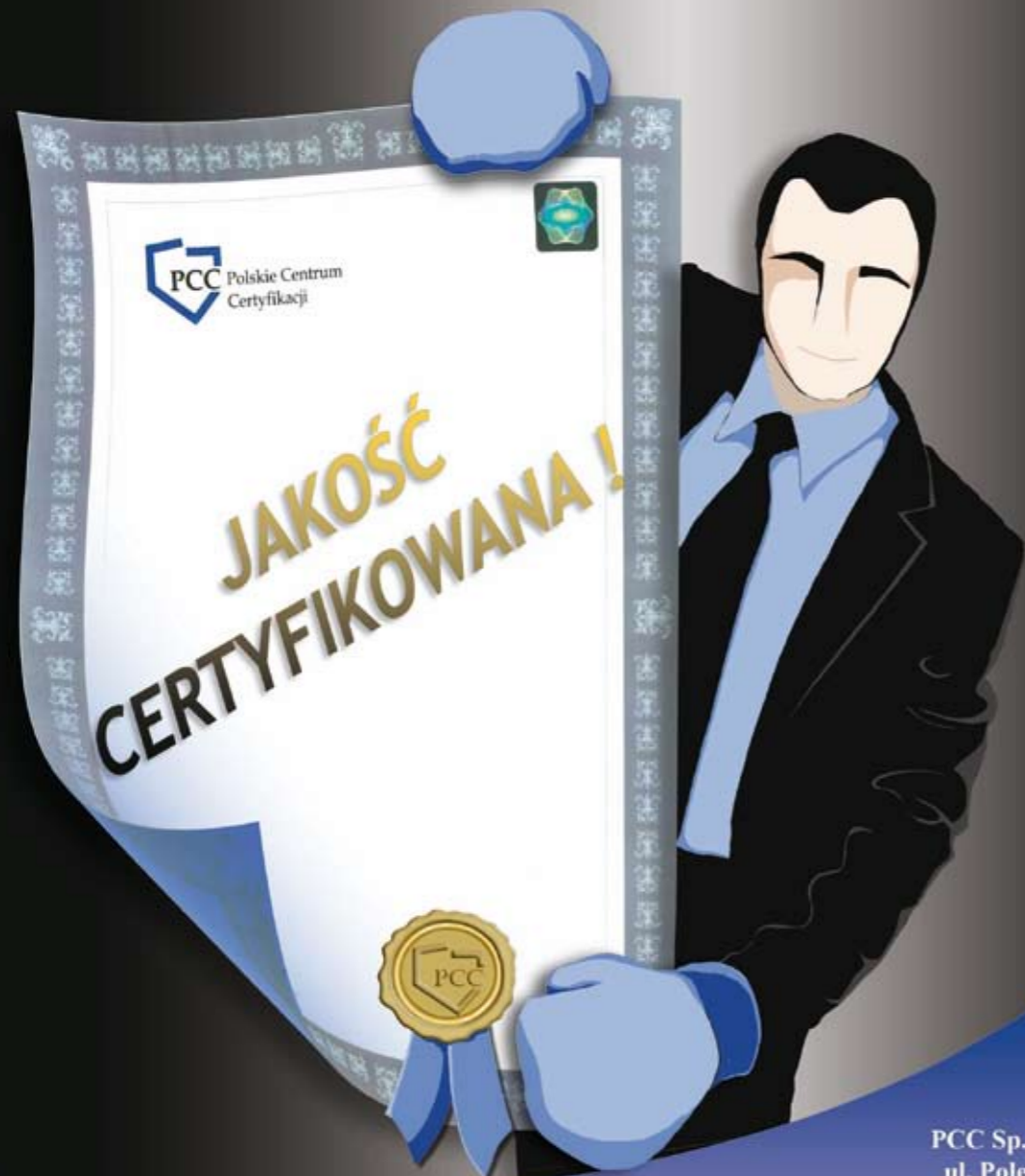
Tomasz ADAMEK

o walce z Andrzejem Gołotą

Andrzej Gołota jako pierwszy zaistniał na ringach amerykańskich i stał się rozpoznawalnym pięściarzem. To jego walki skłoniły mnie i mojego trenera Andrzeja Gmitruka do poszukiwania szansy dla mnie na ringach amerykańskich (...) Dziś po tylu latach walk Gołoty w ringu, jedno jest pewne, najsilniejszą stroną Andrzeja jest jego nieprzewidywalność. Stać go na wiele, ale na ile, można stwierdzić dopiero po kolejnej walce. Niezwykła siła fizyczna, wzrost, mocne nogi, nienaganna technika, to na pewno jego atuty. Z doniesień medialnych wiem, że zadając cios urywa przeciwnikowi głowę. Osobiście liczę na to, że jest to tylko fantazja dziennikarska (...) Walka z Andrzejem Gołotą przejdzie do historii i media długo będą się nią zajmować. Ze swojej strony zrobię wszystko, aby walka ta dała mi wiele sportowej satysfakcji.

Źródło: wywiad dla Portfel.pl, Nr 3 (6) 2009.

PCC Sp. z o. o.
ul. Poleska 61
15-467 Białystok
tel/fax: 0 (85) 654 46 65
email: biuro@centrumcertyfikacji.pl
<http://www.centrumcertyfikacji.pl>

portfel.pl

Czasopismo ludzi biznesu

Zwiększamy zawartość portfeli...

Maciej ZEGAN

BOXING NIGHT 2009

Maciej Zegan

Urodzony: 8 lutego 1975r. we Wrocławiu

Debiut na ringu zawodowym: 1998 r.

Kategoria wagowa: lightweight

Liczba stoczonych walk: 42

Bilans walk: 38 wygranych, 4 przegrane

Osiągnięcia:

- dwukrotny Mistrz Polski Juniorów,
- pięciokrotny Mistrz Polski Seniorów,
- Wicemistrz Polski Seniorów,
- zdobywca Międzynarodowego Mistrza Polski,
- zdobywca pasa Interkontynentalnego Mistrza Federacji WBO.

Biografia:

Maciej Zegan do 2002 roku był najpopularniejszym polskim pięściarzem i jeden z niewielu bokserów, któremu udało się zdobyć tytuł jednej z największych Federacji – WBO Inter-Continental.

Przygodę ze sportem rozpoczął w wieku 11 lat w „Gwardii” Wrocław. W wieku juniorskim szkoleniowcami Zegana byli Ludwik Denderys i Andrzej Piotrowski. To właśnie pod ich okiem Maciej stoczył 300 walk amatorskich, z których tylko 15 przegrał. Jako junior wrocławskiego klubu dwukrotnie triumfował na Mistrzostwach Polski. Karierę seniora kontynuował także w „Gwardii”. W tej grupie wiekowej pieczę nad karierą Zegana trzymali inni trenerzy. To dzięki Leszkowi Strasburgerowi i Zygmuntovi Gosiewskiemu pięściarz aż pięciokrotnie wywalczył tytuł Mistrza Polski Seniorów.

W 1998 roku Zegan postanowił przejść na zawodowstwo. Miał wtedy dwadzieścia trzy lata. Pierwszy profesjonalny kontrakt podpisał z Panosem Eliadesem, ówczesnym menedżerem Lennox’a Lewisa – legendy pięściarstwa na świecie. Pod skrzydłami Eliadesa walczył trzy i pół roku, po czym rozwiązał kontrakt.

Kolejnym etapem w zawodowej karierze Zegana było związanie się z grupą Hammer KnockOut Promotions, w której szefem był Andrzej Wasilewski, a trenerem Zbigniew Raubo.

18 stycznia 2003 roku stoczył pierwszą poważną walkę, o tytuł Mistrza Świata WBO. Przeciwnikiem Zegana w tej walce był pochodzący z Uzbekistanu Artur Gregorijan. Pojedynek zakończył się bardzo kontrowersyjnym werdyktem sędziów, a jego echa wywołały aferę na arenie międzynarodowej. Dotkliwa i niesprawiedliwa porażka nie załamała jednak tego zawodnika. 12 lipca 2003 roku podczas gali w niemieckim Leverkusen Zegan pokonał Argentyńczyka Roberto David Arrieta, zdobywając tym samym pas Interkontynentalnego Mistrza Świata Federacji WBO. Było to bez wątpienia największe osiągnięcie w karierze Macieja Zegana. Od roku 2005 menedżerem pięściarza był Amerykanin Dong King – najbardziej wpływowy człowiek w świecie boksu.

W tej chwili Wrocławianin nie jest związany kontraktem z żadną grupą promotorską i trenuje sam w rodzinnym Wrocławiu.

Krzysztof „Skorpion” Cieślak

Urodzony: 14 maja 1985r. w Nadmie

Debiut na ringu zawodowym: 2007 r.

Kategoria wagowa: lightweight

Liczba stoczonych walk: 13

Bilans walk: 13 wygranych

Osiągnięcia:

- Wicemistrzostwo Polski Kadetów,
- trzecie miejsce w Pucharze Polski,
- trzykrotny brązowy medalista Mistrzostw Polski (2003-2004, 2006),
- zwycięzca Międzynarodowego Turnieju „Srebrna Łódka”,
- Młodzieżowy Mistrz Świata Federacji IBF,
- zdobywca pasa Interim BBU.

Biografia:

Krzysztof Cieślak jako młody chłopak marzył o karierze piłkarskiej, jednak jego kariera potoczyła się w kierunku ringu. Pierwsze kroki w boksie amatorskim stawiał pod okiem doświadczonego trenera Zbigniewa Raubo na warszawskiej „Gwardii”. W kolejnych latach rozpoczął współpracę z Hammer KnockOut Promotion (2001 r.), ponownie z „Gwardią” Warszawa (2004 r.) oraz Tom Boxing Team Mińsk Mazowiecki (2005 r.). W 2006 roku zawodnik zasiłił szeregi reprezentacji Polski, obecnie związany jest z klubem Arena Box – Promotion. „Chcę godnie reprezentować Polskę i zdobywać dla polskich kibiców jak najbardziej znaczące tytuły” – przyznaje.

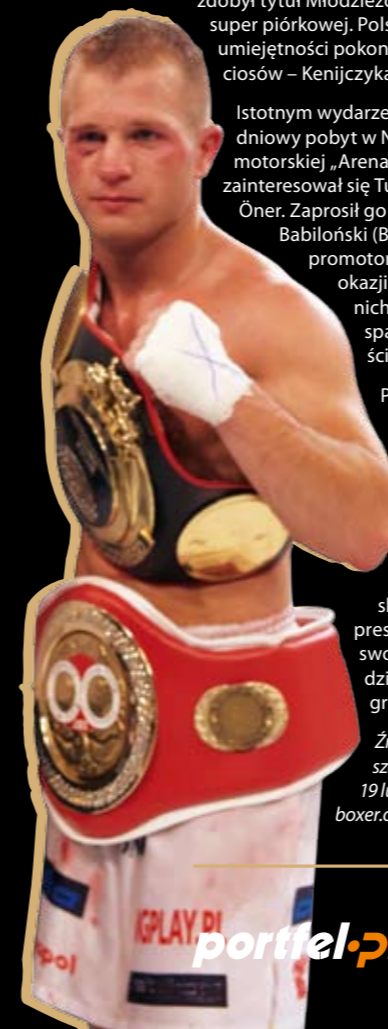
Młody pięściarz w tym roku wywalczył pas Interim BBU wagi lekkiej pokonując na punkty Sergejsa Savrinovicsa (5-12-1, 3 KO). Walka odbyła się w Łomiankach w lutym br. podczas gali boksu Babilon Promotion. W czerwcu podczas gali boks w Wołominie Cieślak, w hali „Huraganu” zdobył tytuł Młodzieżowego Mistrza Świata Federacji IBF w wadze super piórkowej. Polski „Skorpion” dał pokaz swoich mistrzowskich umiejętności pokonując w 6. Rundzie – po serii nokautujących ciosów – Kenijczyka Samuela Kamau.

Istotnym wydarzeniem w karierze Krzysztofa był dwutygodniowy pobyt w Niemczech, gdzie trenował w grupie promotorskiej „Arena”. Podczas gali w Józefowie „Skorpionem” zainteresowała się Turek z niemieckim paszportem – Ahmet Öner. Zaprosił go do Niemiec, by tam trenował – wyznaje Babiloński (Babilon Promotion). Pięściarz wspólnie z promotorem zadecydowali, że skorzystają z tej okazji. Podczas pobytu u naszych zachodnich sąsiadów Cieślak miał możliwość sparować z wieloma znakomitymi pięściarzami m.in. Yuriorkisem Gamboa.

Pojedynek Cieślak vs Zegan okazał się może najlepszym na gali „Polsat Boxing Night”. Dodatkowym atutem walki jest fakt, iż obecnym trenerem „Skorpiona” jest Zbigniew Raubo – człowiek, który przez wiele lat stał w narożniku Zegana.

Krzysztof jest młodym i niezwykle obiecującym zawodnikiem ringu amatorskiego. Poprzez kolejne zwycięstwa w prestiżowych rozgrywkach pokazuje swoją wielką klasę. Miejmy nadzieję że już niedługo zasili grono zawodowców.

Źródło: „Więści Podwarszawskie” nr 7 (772) z 19 lutego 2006 r., serwis boxer.org.

portfel.pl prezentuje

Krzysztof CIEŚLAK

BOXING NIGHT 2009

Wojciech BARTNIK

BOXING NIGHT 2009

Wojciech „Dziadek” Bartnik

Urodzony: 2 grudnia 1967r. w Oleśnicy

Debiut na ringu zawodowym: 2001 r.

Kategoria wagowa: cruiserweight

Liczba stoczonych walk: 26

Bilans walk: 21 wygranych, 4 przegrane, 1 remis

Osiągnięcia:

- pięciokrotny zwycięzca turnieju Feliksa Stamma,
- dziesięciokrotny Mistrz Polski (1990, 1992-2000),
- Brązowy Medalista Mistrzostw Europy (Tampere 1996 r.),
- Brązowy Medalista Igrzysk Olimpijskich w Barcelonie (1992 r.),
- dwukrotny Międzynarodowy Mistrz Polski,
- zdobywca pasa Federacji WBF,
- uczestnik Igrzysk Olimpijskich w Atlancie i Sydney.

Biografia:

Wojciech Bartnik jest najstarszym pięściarzem, który zaprezentuje się podczas gali „Polsat Boxing Night”. To jeden z niewielu bokserów z wyższym wykształceniem (ukończył studia ekonomiczne). W przeszłości pełnił funkcję radnego w mieście Oleśnica (w latach 2002-2006). Cała kariera Bartnika związana jest z klubem „Gwardia” Wrocław, w którym trenuje do dziś. Gdy po raz pierwszy przyszedł na trening bokserki jego ówczesni trenerzy wróżyli mu świetlaną przyszłość. Nie mylili się. Jako amator aż dziesięciokrotnie stawał na najwyższym stopniu podium podczas krajowych mistrzostw. Również w międzynarodowych zawodach był uznawany za jednego z najlepszych.

W 1992 roku Bartnik wraz z kadrą olimpijską wyjechał do Barcelony na Igrzyska. Jak się później okazało udane – zdobywając brąz stał się ostatnim Polakiem, który wywalczył trofeum na tak prestiżowej imprezie. Warto wspomnieć, że Wojciech jeszcze dwukrotnie startował na Letnich Igrzyskach Olimpijskich, lecz medalu nie wywalczył.

Ostatnim sukcesem w boksie amatorskim Bartnika był brązowy medal na Mistrzostwach Europy w 1996 roku. W 2001 roku nasz brązowy medalista z Barcelony rozpoczął karierę zawodową. Jednak w profesjonalnym boksie nie odnosił wielkich sukcesów. Największym osiągnięciem Bartnika było wywalczenie tytułu Międzynarodowego Mistrza Polski w wadze cruiser oraz zdobycie mistrzowskiego pasa Federacji WBF. Bartnik w trakcie profesjonalnej kariery walczył z dwoma cenionymi pięściarzami polskiego ringu zawodowego. W 2002 roku stoczył sześciorundową walkę z uważanym wtedy za wielki talent Tomaszem Boninem, a w 2004 roku spotkał się w ringu z Albertem Sosnowskim. Obie walki zakończyły się zwycięstwem punktowym rywali.

Obecnie Bartnik prowadzi szkółkę bokserką „Orzeł Oleśnica” i jest trenerem, jak sam mówi „bez tego boks nie mógłbym żyć”[1].

[1] Źródło: <http://miasta.gazeta.pl/wroclaw/1,35760,3399202.html>.

Artur „Szpila” Szpilka

Urodzony: 12 kwietnia 1989r. w Krakowie

Debiut na ringu zawodowym: 2008 r.

Kategoria wagowa: cruiserweight

Liczba stoczonych walk: 5

Bilans walk: 5 wygranych

Osiągnięcia:

- Wicemistrz Europy Kadetów,
- dwukrotny Mistrz Polski Kadetów,
- Mistrz Unii Europejskiej Juniorów,
- dwukrotny Mistrz Polski Juniorów,
- Mistrz Polski Seniorów,
- uczestnik kwalifikacji olimpijskich.

Biografia:

Cała kariera amatorska Artura Szpilki związana jest z „Górnikiem” Wieliczka. W tym klubie trenował od najmłodszych lat, aż do momentu przejścia na zawodowstwo. Właśnie w barwach tego klubu odniósł największe sukcesy walcząc jeszcze na ringach amatorskich. Dwukrotnie wygrywał krajowe zawody kadetów i juniorów, a także stawał na najwyższym podium Mistrzostw Polski Seniorów.

Jednak największymi sukcesami młodego pięściarza było wywalczenie Mistrzostwa Unii Europejskiej oraz uczestnictwo w kwalifikacjach olimpijskich, na których zajął trzecie miejsce (jedyna porażka ze srebrnym medalistą Igrzysk Olimpijskich z Aten, Białorusinem Viktarem Zuyevem).

Przygodę z boksem zawodowym rozpoczął rok temu – 18 października 2008 roku – podczas gali w Zabrze, gdzie zwyciężył na punkty z Senol Cente (Niemcy). Od momentu debiutu walczył jeszcze czterokrotnie, wygrywając wszystkie pojedynki.

Walka Artura Szpilki przeciwko Wojciechowi Bartnikowi to konfrontacja pokoleń. Po jednej stronie zasłużony pięściarz, zaś po drugiej młody, utalentowany bokser. „Jestem młodym, rządzonym krwi zawodnikiem. Szanuję Bartnika za osiągnięcia, lecz jestem pewien, że wygram, a walka nie będzie toczona w pełnym dystansie rund. Nie chcę się chwalić, ale będzie to jednostronne widowisko, które wygram przed czasem” – wyznał popularny „Szpila”. Czy słowa „Młodego Gniewnego” polskiego bokserskiego potwierdzą? Młodość zwycięży rutynę? Dowiemy się wkrótce.

Artur SZPILKA

BOXING NIGHT 2009

Mateusz MASTERNAK

Mateusz „Master” Masternak

Urodzony: 2 maja 1987r. w Iwaniskach

Debiut na ringu zawodowym: 2006 r.

Kategoria wagowa: cruiserweight

Liczba stoczonych walk: 14

Bilans walk: 14 wygranych

Osiągnięcia:

- Mistrz Polski Juniorów,
- Brązowy Medalista Mistrzostw Polski Seniorów,
- Srebrny Medalista Mistrzostw Polski Seniorów,
- zdobywca mistrzowskiego pasa organizacji TWBA.

Biografia:

Początek kariery Mateusza Masternaka to treningi w klubie KSZO Ostrowiec Świętokrzyski. Gdy miał piętnaście lat razem z rodzicami przeprowadził się do Wrocławia. Tam pod czujnym okiem trenerów Mariusza Cieślaka i Grzegorza Strugały kontynuował naukę pięściarstwa.

Pierwszym osiągnięciem „Mastera” było wywalczenie w 2005 roku Mistrzostwa Polski Juniorów w kategorii wagowej do siedemdziesięciu pięciu kilogramów. Triumf na amatorskim ringu przyczynił się do powołania go do Kadry Narodowej Juniorów. Brał udział w Mistrzostwach Europy, lecz bez sukcesów.

Kolejne zawody z udziałem Masternaka to Mistrzostwa Polski Seniorów, gdzie nieoczekiwanie zajęli trzecie miejsce. Rok później – podczas kolejnych mistrzostw – również znalazł się w strefie medalowej. Tym razem na jego szyi zawiązał srebrny medal.

Profesjonalną karierę rozpoczął w marcu 2006 roku. Swoje pierwsze, zawodowe pojedynki stoczył w Stanach Zjednoczonych. Bilans czterech walki oraz czterech zwycięstw był znakomitą prognozą na przyszłość. Niestety zawodnik ten więcej nie stoczył już więcej walk w USA, a kłopoty finansowe, które dopadły jego promotora zmusiły go do powrotu do Polski.

Pomocną dłoń utalentowanemu pięściarzowi podała jedna z polskich firm. Dzięki niej Mateusz mógł dalej kontynuować karierę.

Jego największym sukcesem w zawodowej karierze jest wywalczenie mistrzowskiego pasa organizacji TWBA w kategorii cruiser. 14 lutego 2009 roku na gali w Grodzisku Mazowieckim pokonał przez TKO w czwartej rundzie wyżej notowanego Węgra Laszlo Huberta.

Pięściarz z Iwanisk stoczył do tej pory czternaście zawodowych walk. Wszystkie wygrał, co czyni go niepokonanym. Obecnie zmienił kategorię wagową na junior ciężką.

Łukasz Janik

Urodzony: 17 grudnia 1989r. w Jeleniej Górze

Debiut na ringu zawodowym: 2006 r.

Kategoria wagowa: cruiserweight

Liczba stoczonych walk: 15

Bilans walk: 15 wygranych

Osiągnięcia:

- sześciokrotny Mistrz Polski Juniorów,
- sześciokrotny zdobywca Pucharu Polski,
- Mistrz Polski Seniorów,
- Wicemistrz Unii Europejskiej.

Biografia:

Łukasz Janik rozpoczął karierę bokserską w Jeleniej Górze. Miał wtedy 15 lat. „W szkole podstawowej koledzy urządzali w toaletach nielegalne walki na rękawice bokserskie. Właśnie od nich dowiedziałem się, że niedaleko mojego domu odbywają się treningi bokserskie na które zacząłem uczęszczać – wspomina pięściarz. Janik bardzo szybko się uczył i już po niespełna miesiącu od rozpoczęcia ćwiczeń stoczył pierwszą, zwycięską walkę w barwach MKS Jelenia Góra.

Przez pierwsze dwa lata mentorem Łukasza był Zenon Kaczor. „To on nauczył mnie bokserskiego abecadła i pomógł mi wyrobić silny charakter, niezbędny do osiągnięcia sukcesów” – wyznaje. Jednak po upływie dwóch lat młody pięściarz musiał pożegnać się z trenerem. Wszystko za sprawą rozwiązania jeleniogórskiego klubu.

Przez sześć kolejnych lat Łukasz Janik trenował wspólnie z bratem w sali gimnastycznej miejscowej szkoły mechanicznej. W tym czasie stał się członkiem kadry narodowej, sześciokrotnym Mistrzem Polski i sześciokrotnym triumfátorem Pucharu Polski. W roku 2006 postanowił zakończyć karierę amatorską. Jednak przed rozstaniem zdołał jeszcze wywalczyć Mistrzostwo Polski Seniorów, a także Wicemistrzostwo Unii Europejskiej. Jego końcowy dorobek amatora to 120 walk, z czego ponad 100 wygranych.

Pierwszy profesjonalny kontrakt podpisał z niemiecką grupą promotorską Wilfrida Sauerlanda. W tej grupie stoczył dziesięć zwycięskich pojedynków, wszystkie poza krajem. „Najważniejszą moją walką będąc w grupie Saerlanda był sześciorundowy pojedynek z Jean Claudem Bikoi. Był najtrudniejszym rywalem z jakim kiedykolwiek walczyłem. Mimo wszystko wygrałem” – wspomina tamte czasy Janik.

Po dwuletniej przygodzie w Niemczech Łukasz powrócił do Polski i podpisał kontrakt z grupą Andrzeja Wasilewskiego. W barwach Bullit KnockOut Promotions odniósł pięć zwycięstw. Janik w zawodowej karierze jeszcze nie przegrał ani jednej walki. Najbliższe starcie zapowiada się bardzo emocjonująco, gdyż będzie musiał stanąć naprzeciw innego młodego pięściarza, Łukasza Masternaka, który również nie zanotował dotychczas przegranej.

Łukasz JANIK

BOXING NIGHT 2009

Damian Jonak

Urodzony: 24 kwietnia 1985r. we Włoszczowej

Debiut na ringu zawodowym: 2006 r.

Kategoria wagowa: middleweight

Liczba stoczonych walk: 22

Bilans walk: 22 wygrane

Osiągnięcia:

- dwukrotny Mistrz Polski Juniorów,
- dwukrotny Młodzieżowy Mistrz Polski Juniorów,
- brązowy medalista Mistrzostw Europy Juniorów,
- Mistrz Świata Federacji IBC,
- Młodzieżowy Mistrz Świata Federacji WBC Baltic.

Biografia:

W wieku 10 lat Damian Jonak rozpoczął treningi w bytomskich „Szombierkach” pod okiem Mariana Łagockiego i Marka Okroskowicza. Po zmianie barw klubowych i przejściu do BKS „Imex” Jastrzębie trenerami młodego Jonaka byli Zbigniew Kick oraz Fiodor Łapin. Klub z Jastrzębia nie był ostatnim w amatorskiej karierze Damiana. Zaraz przed przejściem na zawodowstwo trenował w Walce Zabrze.

Damian Jonak na amatorskich ringach wystąpił 168 razy, z czego aż 153 pojedynki wygrał! Największymi osiągnięciami w gronie amatorów były triumfy na Mistrzostwach Polski Juniorów (dwukrotnie pierwszy), zdobycie Mistrzostwa w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski (zdobywał ten tytuł dwa razy) oraz brązowy medal Mistrzostw Europy Juniorów w kategorii wagowej do sześćdziesięciu siedmiu kilogramów.

W 2006 roku Damian Jonak postanowił przejść na zawodowstwo i związać się kontraktem z grupą promotorską KnockOut Promotions, gdzie trenerem jest Łapin. Pierwszym poważnym sprawdzianem umiejętności bytomskiego pięściarza była walka o tymczasowy pas Młodzieżowego Mistrza Świata Federacji WBC przeciwko rosyjskiemu fighterowi, Michaelowi Schubowowi. Pojedynek był prawdziwym widowiskiem, a obaj bokserzy zaprezentowali maksimum swoich umiejętności. Lepszym okazał się Jonak, który jednogłośnie zwyciężył na punkty.

Po tej wygranej kolejne walki o tytuły były tylko kwestią czasu. I tak oto 22 października 2007 roku Damian pokonuje gruzińskiego pięściarza Koba Karkashadze i tym samym zostaje pełnoprawnym, Młodzieżowym Mistrzem Świata Federacji WBC. Zdobyte trofeum bronił dwukrotnie. Oprócz młodzieżowego czempionatu Damian posiada w swoim dorobku jeszcze jeden cenny tytuł – Mistrza Świata Federacji IBC w wadze lekko średniej.

Damian JONAK

BOXING NIGHT 2009

Mariusz „Polish Killer” Cendrowski

Urodzony: 20 października 1977r. w Lubinie

Debiut na ringu zawodowym: 2004 r.

Kategoria wagowa: light middleweight

Liczba stoczonych walk: 17

Bilans walk: 16 wygranych, 1 przegrana

Osiągnięcia:

- sześciokrotny Mistrz Polski Seniorów (w latach 1997–2000),
- trzykrotny triumfator turnieju im. Feliksa Stamma,
- Młodzieżowy Mistrz Polski,
- Mistrz Polski Juniorów,
- uczestnik Igrzysk Olimpijskich w Sydney,
- Zawodowy Mistrz Świata organizacji TWBA.

Biografia:

Mariusz Cendrowski przygodę z boksem rozpoczął w „Gwardii” Wrocław i KS „Energetyk” Jaworzno. Jako amator stoczył ponad 220 zwycięskich pojedynków. Jest jednym z nielicznych polskich pięściarzy, który aż trzykrotnie zdobył „Złote Rękawice” – nagrodę przyznaną najlepszym polskim bokserom przez „Przegląd Sportowy” i „Tempo”. Jego stabilna forma i fakt, że przez pięć lat był niepokonany, zaowocowała udziałem w Letnich Igrzyskach Olimpijskich w Sydney w 2000 roku. Niestety udział w Olimpiadzie nie przyniósł mu sukcesów, a porażka w pierwszej walce z Koreańczykiem Sung Bum Hwangiem wyeliminowała go z walki o medale.

Niepowodzenie w międzynarodowej imprezie nie zniechęciło jednak zawodnika do ciężkiej pracy na treningach. W 2002 roku Cendrowski był najsukceszniejszym pięściarzem w polskiej ekstraklasie. Nie miał sobie równych jeśli chodzi o ilość wygranych walk.

W grudniu 2005 roku popularny „Polish Killer” odniósł swój pierwszy poważny sukces w boksie zawodowym. Pokonując jednogłośnie decyzją sędziów Rosjanina Zapira Guembato, stał się Mistrzem Świata organizacji TWBA. Dwa lata później Mariusz stoczył kolejny pojedynek o tytuł WBC International. Rywalem Polaka był wtedy Domenico Spada z Włoch. Mariusz Cendrowski, mimo iż nie wyszedł z tej walki zwycięsko, pozostawił w środowisku bokserów bardzo dobre wrażenie. W chwili obecnej nie ma podpisanego kontraktu z żadną grupą promotorską. Trenuje sam w Akademii Sportów Walki „Red Corner”, gdzie pełni również funkcję trenerską.

Mariusz CENDROWSKI

BOXING NIGHT 2009

Grzegorz SOSZYŃSKI

Grzegorz „Pit Bull” Soszyński

Urodzony: 24 lutego 1982 r. w Zakopanem

Debiut na ringu zawodowym: 2006 r.

Kategoria wagowa: light heavyweight

Liczba stoczonych walk: 17

Bilans walk: 16 wygranych, 1 remis

Osiągnięcia:

- Brązowy medalista Mistrzostw Polski Juniorów,
- Międzynarodowy Mistrz Polski w wadze półciężkiej,
- Mistrz Federacji Baltic Boxing Union (Bałtyckiej Unii Bokserskiej),

Biografia:

Grzegorz Soszyński stawiał pierwsze kroki w boksie w krakowskiej „Wiśle” u słynnego trenera boksu Teofila Wiśniewskiego. Pod okiem tak wyśmienitego fachowca na sukcesy młodego Soszyńskiego nie trzeba było długo czekać. W 1998 roku stoczył swój pierwszy amatorski pojedynek. Zwyciężył i to przed czasem. Niedługo później otrzymał powołanie do reprezentacji województwa małopolskiego i zdobył brązowy medal na Mistrzostwach Polski Juniorów.

W 2004 roku „Pit Bull” wyjechał do Niemiec, by trenować w Box-Club-Norden z takimi fachowcami jak Helmut Jackob – ówczesny selekcjoner Kadry Narodowej Niemiec.

W 2005 roku powrócił do Polski i przeszedł na zawodowstwo. Karierę amatorską zakończył z bilansem dwudziestu siedmiu zwycięstw i tylko trzema przegranymi. Międzyczasie otworzył własną szkołę boksu w rodzinnym Zakopanem.

Przygodę z profesjonalnym boksem rozpoczął w grupie Boxing Europe, gdzie trenował pod nadzorem Andrzeja Gmitruka, obecnego trenera Tomasa Adamka. Ćwiczył również indywidualnie z dwukrotnym Mistrzem Olimpijskim Jerzym Kulejem.

Na początku 2006 roku Grzegorz Soszyński podpisał kontrakt z amerykańską firmą International Boxing Corporation. Dzięki temu już dwa miesiące później – 10 marca 2006 – toczy swój pierwszy zawodowy pojedynek w Stanach Zjednoczonych. Po czterorundowej walce pokonał pięściarza gospodarzy Lloyda Wilsona. Jak dotąd na 17 stoczonych na zawodowym ringu walk, raz tylko nie udało mu się odnieść jednoznacznego zwycięstwa. 23 czerwca 2006 stoczył walkę z Mike’em Wordem w Illinois. Po wyrównanych sześciu rundach sędziowie nie byli w stanie wskazać zwycięzcy. Była to jego 4 walka w karierze.

Największymi osiągnięciami w profesjonalnej karierze Soszyńskiego są dwa tytuły: Międzynarodowy Mistrz Polski w wadze półciężkiej oraz Mistrz Bałtyckiej Unii Bokserskiej. Zdobyte pierwsze tytuły było największym sukcesem w karierze boksera. A dzień zwycięstwa stał się datą niesłychanie istotną nie tylko dla samego boksera, ale i wszystkich mieszkańców jego rodzimego miasta – gdyż była to jednocześnie 75 rocznica Zakopanego.

Dawid „Cygan” KostECKI

Urodzony: 27 czerwca 1981 r. w Rzeszowie

Debiut na ringu zawodowym: 2001 r.

Kategoria wagowa: light heavyweight

Liczba stoczonych walk: 31

Bilans walk: 30 wygranych, 1 przegrana

Osiągnięcia:

- dwukrotny Mistrz Małopolski,
- Młodzieżowy Mistrz Świata Federacji WBC,
- Mistrz Świata Federacji IBC,
- Mistrz Świata Federacji WBF.

Biografia:

„Cygan” jako nastolatek, wspólnie z kolegami, urządzili sobie w piwnicy małą salę treningową. Tam trenowali po kilka godzin dziennie. Jednak z biegiem czasu Kosteckiemu nie wystarczyło obijanie worka w piwnicy. Postanowił zapisać się do klubu bokserskiego „Wisłok” Rzeszów. W jego barwach stoczył zaledwie piętnaście pojedynków amatorskich. Jego największymi sukcesami w tym okresie było dwukrotne wywalczenie tytułu Mistrza województwa małopolskiego.

Jako zawodowiec zadebiutował w 2001 roku. Po pięciu zwycięstwach jego talentem zainteresował się najprężniej działający polski promotor – Andrzej Wasilewski. Kilka miesięcy później Rzeszowianin podpisał profesjonalny kontrakt.

Pierwszym poważnym sprawdzianem w zawodowej karierze Kosteckiego była walka o mistrzowski pas Młodzieżowego Mistrza Federacji WBC przeciwko Gasperowi Mathew z Tanzanii. „Cygan” wygrał ten pojedynek i zdobył trofeum. Mistrzostwa z powodzeniem bronił trzykrotnie, zwyciężając takich zawodników jak: Dhafir Smith (USA), Shambuyi Mukadi (Hiszpania) i Joseph Marwa (Tanzania).

W 2005 roku Dawid stanął przed szansą zdobycia kolejnego tytułu. W walce o pas Federacji WBF skrzyżował rękawice z Ismailem Abdoulem (Belgia). Był to bardzo ekscytujący i wyrównany pojedynek, który na punkty wygrał reprezentant Polski. Tytuł Federacji WBF okupił bardzo bolesną kontuzją oka, która wyeliminowała go ze startów na sześć miesięcy.

Pół roku później, wracający po rekonwalescencji KostECKI stoczył kolejną walkę z pretendentem do tytułu najlepszego w Europie – Francuzem Rachidem Kanfouah. Od pierwszego gongu dominacja była po stronie Kosteckiego, lecz z każdą kolejną rundą widać było, że nasz reprezentant słabnie. Kulminacyjny moment tego pojedynku nastąpił w dziewiątej rundzie. Precyzyjna kombinacja ciosów francuskiego pięściarza powaliła na deski Polaka. Ostatecznie walka zakończyła się zaskakującą porażką „Cygana” – i to przez nokaut! Nikt nie spodziewał się takiego obrotu spraw. Dawid wygrał od samego początku i gdyby wytrzymał do końca, triumf miałby gwarantowany – mówili kibice po tym pojedynku.

Porażka z Kanfouah była jak dotąd jedyną w zawodowej karierze „Cygana”. Po niej nasz reprezentant stoczył jeszcze dziewięć walk – wszystkie zakończyły się zwycięstwem.

Dawid KOSTECKI

BOXING NIGHT 2009

Krzysztof SZOT

BOXING NIGHT 2009

Krzysztof Szot

Urodzony: 20 czerwca 1978 r. w Myszkowie

Debiut na ringu zawodowym: 2008 r.

Kategoria wagowa: light welterweight

Liczba stoczonych walk: 7

Bilans walk: 7 wygranych

Osiągnięcia:

- brązowy medal na Mistrzostwach Polski seniorów (1999),
- Mistrz Polski Seniorów (2000-2007),
- Kapitan Reprezentacji Polski (2005-2007),
- Wicemistrz Unii Europejskiej (Sardynia),
- ćwierćfinalista 1/8 Mistrzostw Świata (Belfast, Chiny) oraz 1/8 Mistrzostw Europy (Chorwacja, Bułgaria).

Biografia:

Krzysztof Szot jako amator stoczył 295 walk, z czego 48 przegrał. Swoje pierwsze kroki jako bokser stawiał pod egidą klubu sportowego BKS „Imex” Jastrzębie, a następnie PKB Poznań. W 1999 roku sięgnął po brązowy medal Mistrzostw Polski Seniorów. Tytuł Mistrza Polski zdobywał nieprzerwanie w latach 2000-2007. Czterokrotnie triumfował w międzynarodowym turnieju im. Feliksa Stamma, który organizowany jest od 26 lat. Mimo sukcesów jakie odnosił i niewątpliwych zdolności nie udało mu się nigdy stanąć na podium Mistrzostw Świata czy też Europy. Walcząc w Sarynii przywoził do kraju tytuł Wicemistrza Unii Europejskiej.

W 2008 roku przeszedł na zawodowstwo podpisując kontrakt z PMG Play Babilon Promotion. Pierwszą walkę w ringu zawodowym stoczył 14 grudnia 2008 roku na gali boksu, która odbyła się w Białymstoku. W przeciwieństwie do narażnika stanął Paweł Głazewski, który podobnie jak Szot do niedawna walczył w szeregach amatorów. Jak dotąd bilans walk w ringu zawodowym Szota to 7 stoczonych pojedynków – z czego wszystkie wygrane.

Źródło: BMB Play Babilon Promotion, www.tbt.com.pl

Łukasz „Gruby” Maciec

Urodzony: 1989r. w Lublinie

Debiut na ringu zawodowym: 2008 r.

Kategoria wagowa: light welterweight

Liczba stoczonych walk: 8

Bilans walk: 8 wygranych

Osiągnięcia:

- Medalista Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży,
- udział w Mistrzostwach Europy,
- zwycięstwo w turniejach Tadeusza Gańskiego i Jerzego Suchodoła,
- uczestnik mistrzostw Unii Europejskiej,
- aktualny Mistrz International BBU.

Biografia:

Młody i bardzo obiecujący zawodnik urodzony w Lublinie swoją karierę rozpoczął w 2003 roku, aby pięć lat po tym przejść na zawodowstwo. Obecnie Łukasz jest czołowym zawodnikiem Klubu Sportowego Paco z Lublina, warto nadmienić, że jest także pierwszym i jedynym zawodowcem z Lublina. Jest także reprezentantem Polski oraz Mistrzem Okręgu Lubelskiego kadetów w latach 2004-2005. Od samego początku ten młody pięściarz wykazywał się bardzo dużą determinacją oraz siłą woli. W 2006 roku został medalistą Ogólnopolskiej Olimpiady Młodzieży.

Zwyciężał w wielu turniejach jak chociażby turniej Tadeusza Gańskiego i Jerzego Suchodoła. Wziął udział w Mistrzostwach Europy w Jugosławi, jednak z walki o mistrzostwo Starego Kontynentu wyeliminowała go poważna kontuzja (złamanie ręki). W swojej karierze amatorskiej stoczył 66 walk z czego jedynie 6 przegrał. Po kontuzji Łukasz rozważał porzucenie kariery pięściarza, jednak do powrotu namówił go jego trener. Jak się później okazało była to dobra decyzja bo już w 2008 roku Łukasz przeszedł na zawodowstwo pokonując pewnie w Lublinie Słowaka Rafaela Tibora. Jako zawodowiec stoczył jak dotąd 8 walk – wszystkie zwycięskie. W grudniu 2008 roku spotkał się w ringu z Łotyszem Aleksandrem Shishinsem podczas III Międzynarodowego Turnieju Bokserskiego Paco. Była to trzecia z kolei wygrana zawodowa walka niespełna 20-letniego zawodnika z Lublina. Podczas VI Memoriału Stanisława Zalewskiego w boksie pięściarz z Paco Team Lublin wywalczył tytuł Baltic Boxing Union w kat. 63,5 kg. W sześciornym pojedynku utalentowany Lublinianin wypunktował Łotysza Konstantinsa Sakarę 59:55. Kolejna walka to spotkanie ze Słowakiem Marosem Pacanem podczas gali Wojak Boxing Night, która odbyła się w Rudzie Śląskiej. Pojedynek wygrany przez Polaka na punkty.

Łukasz Maciec jest niezwykle obiecującym i bardzo młodym zawodnikiem polskiego ringu zawodowego. Jego liczne sukcesy pokazują niezwykłą siłę oraz motywację do walki. Prowadzony obecnie przez trenera Władysława Maciejewskiego trenuje z bokserami O'chikara Gmitruk Team.

portfel.pl prezentuje

Łukasz MACIEC

BOXING NIGHT 2009

TELEWIZJA ROKU 2009

POLSAT
SPORT

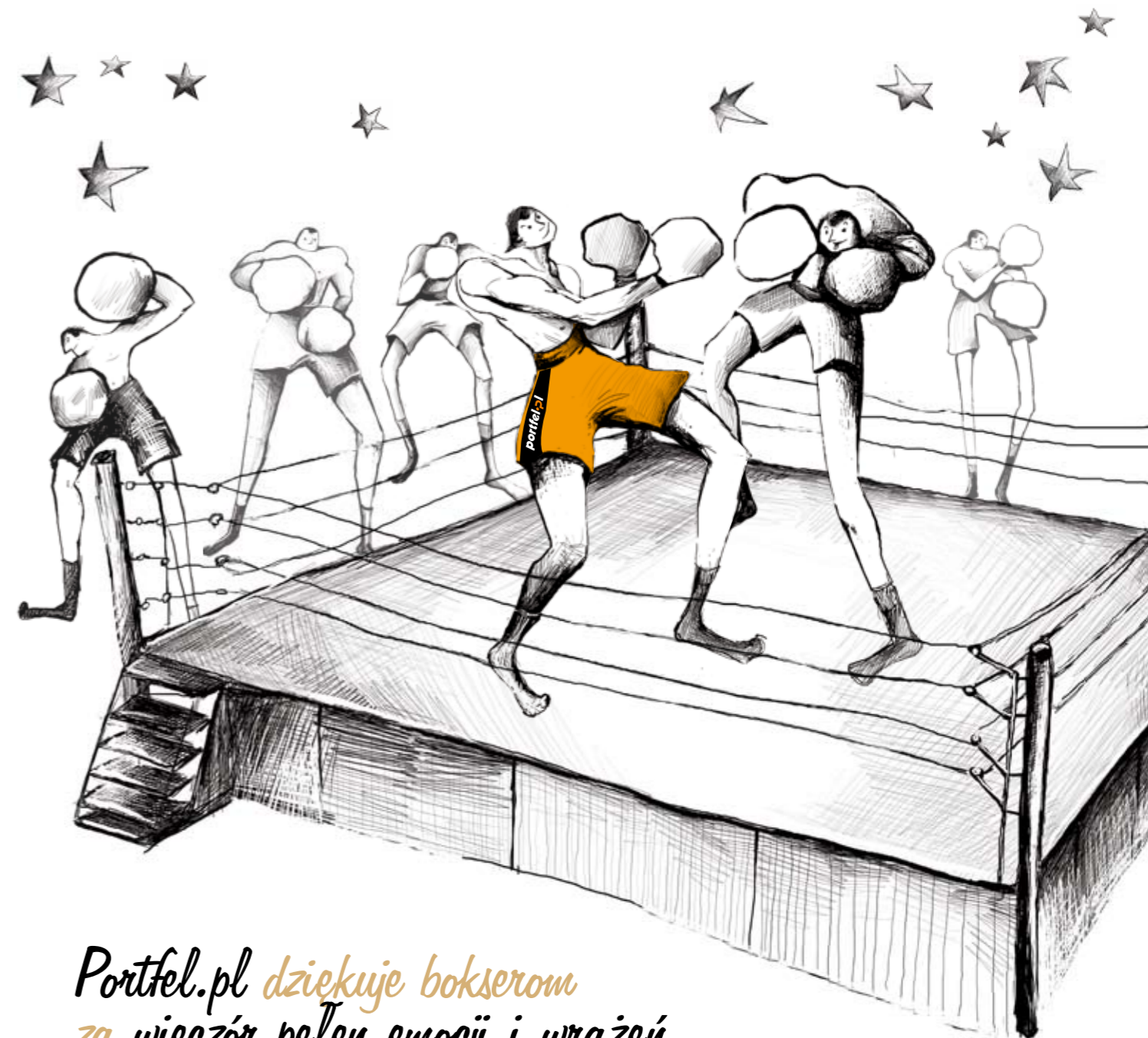

POLSAT Sport został uhonorowany
zaszczytnym tytułem „Telewizja Roku 2009”
w plebiscycie „Media i Marketing Polska”.

Serdecznie dziękujemy za Państwa uznanie,
które pozwala nam cieszyć się mianem
najlepszej telewizji w Polsce.

www.polsatsport.pl

SIATKÓWKA • PIŁKA RĘCZNA • BOKS • PIŁKA NOŻNA

*Portfel.pl dziękuje bokserom
za wieczór pełen emocji i wrażeń
oraz wszystkim widzom
za wspólne kibicowanie*

Opracowanie graficzne: SOBO Paweł Sobolewski, biuro@sobo.pl

Rysunki: Urszula Jakuć

Autorzy zdjęć: Piotr Duszczyk, Łukasz Giersz, Leon Stankiewicz, Mike Gladysz,
Łukasz Giersz, Piotr Duszczyk Bullit KnockOut Promotions
oraz redakcje serwisów bokser.org, boxingnews.pl i zegan.pl.

Dyrektor Kreatywny: Grzegorz Świdorski

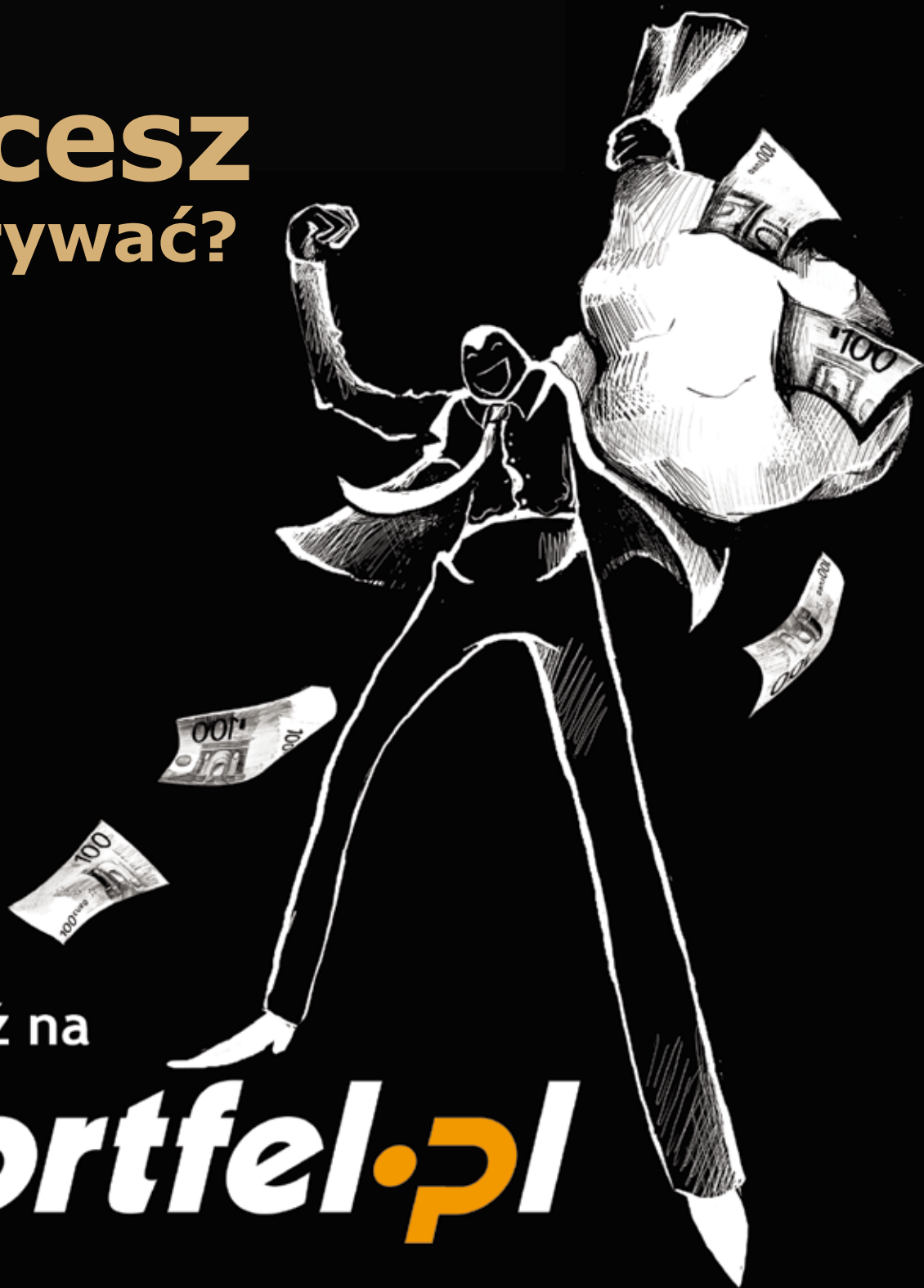
Redakcja: Katarzyna Zamojska, Marta Polkowska (Portfel.pl)

Artur Przybysz (Federacja KSW), Łukasz Głowacki (Boxingnews.pl).

Szczególne podziękowania: Panu Stanisławowi Skrzyńskiemu
oraz Arturowi Przybyszowi za pomoc w opracowaniu materiałów.

portfel.pl
portfel wagi ciężkiej

**Chcesz
wygrywać?**

wejdź na

portfel.pl

Portal ludzi przedsiębiorczych